

Razpis častnih nagrad. Od več strani se je v novejšem času izrazila želja, naj bi Matica močnejše gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje »Slovenska Matica« po določilih »Jurčič-Tomšičeve ustanove« 200 goldinarjev častne nagrade izvorni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pól. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev, tudi dvema izvirnima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pól, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi. Spisi, ki se pogajajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini zadostujejo umetniškemu zakonu pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim namenom »Slovenske Matice« posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje »Slovenska Matica« vsled § 12. svojega pravilnega reda po 25—40 gld. za tiskovno póló. Rokopise je brez pisateljskega imena pošiljati odboru »Slovenske Matice« do 1. septembra 1895. leta. Pisateljevo ime je pridejati rokopisu zapečatenemu in opremljeno z dotičnim geslom. Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani dne 10. aprila 1895.

Fr. Levac, predsednik.

E. Lah, tajnik.

Karneki — Kamneki — Obersteini. Od prijateljske roke smo prejeli ta-le popravek: »Oprostite, da Vas po tej poti opozorim na napako, ki se je vrinila v popravek g. dr. Kosa v zadnji številki »Zvonovi« na 247. str. G. prof. Kos piše: »Gospod — k. pravi, da se Oberstein ni nikdar imenoval Karnek. — Valvasor piše (Ehre des H. Krain, III. zv., knjiga XI., str. 427.): »Das Schloss und Herrschaft Oberstein, Crainerisch Karnek . . .« Tedaj že Valvasor trdi, da se je Oberstein reklo slovenski Karnek. Ni mi pa znano, da bi bil Valvasor na katerem mestu preklical to trditev.« Toda stvar je ta Valvasor res piše Karnek, a to je tiskovna hiba, ki jo je Valvasor že sam popravil konci četrtega zvezka, kjer se bere med tiskovnimi pogreški: »Karnek I. Kamnek«. Na to je opozoril že g. arhivar Koblar v »Dom in svet« (1893., str. 48.: Trije popravki), in najnovejša zgodovina Kamnika (Kamnik. Sestavil Ljudevit Stiasny. V Ljubljani 1894.) ima že, najbrž po inicijativi istega g. Koblarja, na 6. str. pravilno: »Na vzhod straži kamniško mesto visoka, strma in skalovita gora Stari Grad ali Kamnik (Oberstein).« Gosp. — k. je imel torej vender prav.«

Pečnak, Localchronik der Edlinge von Tüchern. Cilli 1894. Hribar. Ker se poje sedaj v slovenskem gledališču opera »Urh Celjski«, bo zanimalo marsikoga zvedeti kaj natančnejšega o teharskih plemičih. Navedena knjižica pojasnjuje, da so morali Teharčanje o vojnem času stražiti grad Gorenje Celje in se pri tem izkazali hrabre junake. Tudi so dajali baje celjski grofje svoje nezakonske otroke Teharčanom v vzgojo, in ker so se tam ženili, je tekla v marsikaterem Teharčanu plemiška kri. Teharski dečki so služili kot blagiči (paži) na dvoru celjskih grofov. Iz vseh teh vzrokov je podelil grof Urh II. malo pred svojo smrtjo plemstvo vsem Teharčanom. Listina pa jim je bila zgorela, in zato jim je podelil novo kralj Ferdinand I. dne 25. maja 1537. Svoje plemiške pravice so ohranili Teharčani do l. 1848.

Slomšekovo pesem, doslej menda še neatisnjeno, nam je poslal g. Fr. Praprotnik, nadučitelj v Mozirju, ki jo je našel v tamošnjem župnijskem arhivu. Pesem je čestitka za god dobremu prijatelju; zložil jo je Slomšek tačas, ko je bil kaplan na Bi-